

2 sönd. e tref

Predikan i Osby kyrka, 17 juni 2007

”Kallelsen till Guds rike”

Joh 1:35-46

Nästa dag stod Johannes där igen med två av sina lärjungar. 36 När Jesus kom gående såg Johannes på honom och sade: "Där är Guds lamm." 37 De båda lärjungarna hörde vad han sade och följde efter Jesus. 38 Jesus vände sig om, och då han såg att de följde honom frågade han vad de ville. De svarade: "Rabbi (det betyder mästare), var bor du?" 39 Han sade: "Följ med och se!" De gick med honom och såg var han bodde och stannade hos honom den dagen. Det var sent på eftermiddagen. 40 Andreas, Simon Petrus bror, var en av de två som hade hört Johannes ord och följt med Jesus. 41 Han träffade först sin bror, Simon, och sade till honom: "Vi har funnit Messias" (det betyder Kristus). 42 Han tog med honom till Jesus. Jesus såg på Simon och sade: "Du är Simon, Johannes son. Du skall heta Kefas" (det betyder Petrus). 43 Nästa dag tänkte Jesus bege sig därifrån till Galileen. Då träffade han Filippos. Han sade till honom: "Följ mig!" 44 Filippos var från Betsaida, från samma stad som Andreas och Petrus. 45 Filippos träffade Natanael och sade till honom: "Vi har funnit honom som det står om i Moses lag och hos profeterna, Jesus, Josefs son, från Nasaret." 46 Natanael sade: "Kan det komma något gott från Nasaret?" Filippos svarade: "Följ med och se!"

Det var första gången som de fick träffa Jesus. De hade varit med Johannes döparen ett tag, lyssnat till hans undervisning, när han berättade om den som skall komma, han som döper med Helig Ande och eld och inte bara med vatten. Och så plötsligt så säger då Johannes: "Där! Där är Guds lamm! Där är mannen som jag talat om, han som vi alla väntat på."

Den första som jag vill stanna inför i min predikan det är detta vi kan konstatera om lärjungarna: de hörde vad Johannes sa och följde hans uppmaning, de följde efter Jesus.

Att höra är inte alltid så enkelt. Man kan höra på mer än ett sätt. Man kan slölyssna på någon utan att man egentligen är medveten om vad den andre säger. Det kan gå in genom det ena örat och ut genom det andra.

Sen kan man visserligen vara medveten om vad som sägs, men man bryr sig inte. Det får inga konsekvenser för mitt sätt att leva.

Men inget av detta gällde för de båda lärjungarna, Andreas och Johannes. (Enligt traditionen var den andra lärjungen Johannes även om hans namn inte nämns.) De lyssnade och tog in, de tog konsekvenserna av det som han sa.

Och konsekvenserna var alltså att nu var det dags att lämna Johannes döparen. Han hade varit ett viktigt steg på vägen för att lära känna Jesus, men ändå bara ett steg, en mellanstation. Nu var det dags att gå vidare. Johannes döparen hade med sin förkunnelse förberett människor för Jesus. Hans undervisning var till stora delar etisk. Han var vägröjaren som drev ut allt i människors liv som inte hörde hemma där och som skulle hindra dem från att ta emot Jesus.

Nu kallades lärjungarna att ta steget fullt ut i tro och fördjupa sin relation till Gud. Det kunde de bara göra genom Jesus, och därför följde de efter honom.

Men det framkommer ju att de inte bara gick fram till Jesus och presenterade sig. Vi kan nog föreställa oss att de höll sig lite på avstånd, följde efter lite tveksamt. Kanske vågade de inte bara stövla fram och skaka hand.

Och här någonstans så tror jag att vi har många människor i Sverige idag. De befinner sig hos Johannes och hans etiska förkunnelse. Den kristna etiken är nog bra, bergspredikan och tio Guds bud. Särskilt grannen skulle nog må bra av att höra lite mer av det.

Sen finns det många som har tagit ytterligare ett steg. De har börjat ana att det nog ändå finns något mer än den materiella verklighet som vi ser omkring oss. Kanske det finns en Gud.

Och då och då kallas de att gå vidare, de kommer inom hörhåll att fördjupa sin tro. Att leva ett liv med hög etik och moral är naturligtvis inget fel i sig, men det kan en ateist också göra. Och det är ändå inte det som är själva Livet. Det finns de som är förberedda för Livet men som ändå inte går in i det. Gud vill ju ha en personlig relation till oss.

Andreas och Johannes följde alltså efter Jesus, så långt har vi kommit. Och nu kommer vi till ett litet samtal i evangeliet. Ett samtal som bara rymmer tre repliker, och den första är inte ens utskriven utan bara underförstådd. Men denna lilla dialog innehåller ett oerhört stort djup.

Det börjar med att Jesus vänder sig om och frågar vad de vill. Det är den första repliken och denna hans första fråga kan verka förbryllande, "Vad vill ni?" Man kan ju få intrycket att han är lite avvisande, att han inte gillade uppmärksamheten. "Vad ränner ni här efter mig för, har ni inget bättre för er?" Ville han inte ha några lärjungar? Blir han inte glad över att de ville följa honom?

Men frågan visar att han tar oss på allvar. Han vill inte ha några motsträviga efterföljare som hela tiden längtar tillbaka. Jesus ställde ofta samma fråga till människor som kom till honom, vad vill du att jag ska göra? Även om det ytligt sett borde vara självklart vad folk ville.

Nu ställer han frågan till dig, vad vill du? Vet du det? Självklart vet jag det, kanske du tänker, men vet du vad du vill innerst inne? Har vi ett bestämt mål med våra liv, eller är det så att vi bara lever på utan att veta vad vi djupast vill? Det kan inte vara fel att vi stannar upp och tänker efter vad vi egentligen vill.

Och är det så att vi gör det vi vill? Vi kanske vet vad vi vill, men gör det inte alltid. Många gånger kan detta vara det största problemet, att vilja en sak men göra något annat. Vi har ofta en tendens att skjuta på det viktigaste i livet.

Vi går vidare i dialogen mellan de tre männen på en dammig gata i Kapernaum. Lärjungarna som fick frågan vad de ville, de svarade: "Rabbi, var bor du?" Var bor du, de tre orden uttrycker mer än de anar. De talar med en Gud som har bosatt sig bland människorna. Jesus var inte bara på genomresa, han gick till mäklaren och köpte ett hus i Kapernaum. Han hade en adress, Fiskegatan 3, eller vad det nu var. Gud själv bor ibland oss. Tänk att ha möjligheten att kunna fråga Gud "Var bor du?".

När Jesus frågar vad vi vill, låt oss då också säga: "Var bor du?" Men det svaret uttrycker vi att vi vill vara hos honom. Leva nära honom och inte bara följa efter på avstånd.

Men det lilla samtalet är inte slut där. Jesus svarar på frågan. Men hur svarar han. Ja, inte genom att ge en vägbeskrivning, som han i och för sig skulle kunna ha gjort, "Tredje gatan till vänster och sen till höger". Det skulle ju vara ett svar men inte det svaret som lärjungarna önskade. För underförstått i frågan "Var bod du?" ligger ju en önskan att bli hembjuden.

Och de blev inte besvikna: "Följ med och se!" fick de till svar.

De fyra orden är så viktiga att aposteln Johannes upprepar dem två gånger i dagens evangelium: "Följ med och se!" Livet tillsammans med Jesus är något som man måste upptäcka själv. Man kan inte få det beskrivet för sig. Vi måste pröva det praktiskt för att kunna bilda oss en uppfattning. Den som säger att han redan vet vad det är att vara kristen utan att ha testat att leva det livet, han har bara fördomar. Följa Jesus måste man göra själv. Du kan inte låta någon annan se åt dig utan du måste själv gå med, själv vara med och själv uppleva.

Nu säger Jesus detta även idag. "Följ med och se". Han bjuder in dig till ett liv i gemenskap med honom. Han bjuder hem dig till sig, där vi alla egentligen hör hemma.

Du sitter nu i ditt hem, kyrkan är ditt andliga hem. Och när vi firar nattvard idag så inbjuds du att ta ytterligare ett steg närmare Jesus och ett liv i gemenskap med honom. "Följ med och se".